

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **L.K.**, bytem ..., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 7.12.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2017, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 25.1.2017 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 7.12.2017 s připojenou kopií napadeného i předcházejícího rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2017 č.j. X, jímž žalovaná změnila zcela rozhodnutí č. j. R-25.1.2017 – 423/981 010 2104 ze dne 25.1.2017 tak, že v souladu s ustanovením § 38 písm. a) a § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), mu přiznala invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ode dne 2.9.2015 ve výši 5.907 Kč měsíčně, od lednové splátky náleží celkem 5.947 Kč měsíčně a od lednové splátky 2017 celkem náleží 6.135 Kč měsíčně. V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobci byl přiznán rozhodnutím ze dne 25.1.2017 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ode dne 24.10.2016 ve výši 5.999 Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 10.11.2016 je invalidní ode dne 24.6.2016 (pozn. soudu: *správně 24.10.2016*) pro invaliditu druhého stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činil 60% pro zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položka 1c)

přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), a stanovená míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 uvedené vyhlášky nebyla změněna. Dále bylo uvedeno, že dle posudku lékaře ČSSZ v řízení o námitkách vypracovaného dne 16.6.2017 bylo sice hodnoceno zdravotní postižení žalobce shodně zcela shodně, avšak datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 2.9.2015, tedy splněním podmínky doby pojištění, a datum kontrolní lékařské prohlídky (*KLP*) bylo stanoveno shodně s lékařem OSSZ ke dni 30.11.2021. Žalovaná proto přistoupila k novému výpočtu invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně od uvedeného data, tj. 2.9.2015, od něhož žalobci přiznala invalidní důchod ve výši 5.907 Kč měsíčně, který byl od lednové splátky důchodu v roce 2016 a 2017 zvýšen tak, jak uvedeno shora.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když dle něho bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a v rozporu se zákonem, neboť zdravotní stav nebyl hodnocen v souladu se zdravotní dokumentací, jelikož nebylo vůbec zohledněno, že má postiženy všechny čtyři končetiny a ne pouze dvě, jak je uvedeno v posudku lékaře ČSSZ; navíc od narození trpí středně těžkou obstrukční poruchou plic – astma, které vyžaduje trvalé léčení, což by mělo být důvodem pro zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti až o 10 procentních bodů. Závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a uložit žalované, aby o jeho žádosti znovu rozhodla.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.11.2016 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.6.2017 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna a datum vzniku invalidity bylo stanoveno lékařem OSSZ dnem 24.10.2016 (*uplat. žádosti*), avšak lékařem ČSSZ stanoveno již dnem 2.9.2015 (*splnění podmínky doby pojištění*); doba platnosti posudku (*KLP*) byla stanovena uvedenými lékaři shodně: 30.11.2021.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 5.1.2018 uvedla, že napadené rozhodnutí je zcela správné a v souladu se zákonem a k důkazu navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která znovu objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o jeho zdravotním stavu a invaliditě dle platné právní úpravy. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.10.2017 bylo žalobci doručeno dne 23.10.2017 (*vypraveno dne 20.10.2017*); žádost o invalidní důchod s požadavkem přiznání od vzniku nároku byla sepsána na OSSZ Karlovy Vary dne 24.10.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru neurologie *po jednání konaném dne 7.3.2018*, jemuž byl přítomen i žalobce se svojí matkou. Z obsahu tohoto

posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní, *šlo o invaliditu třetího stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise konstatovala, že u žalobce dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je DMO (*dětská mozková obrna*) se spastickou kvadruparesou s výraznějším postižením DKK (*dolní končetiny*) a PHK (*pravá horní končetina*); specifická porucha učení - dysgrafie, dysortografie na podkladě organické postižení a dále je léčen pro astma bronchiale perzistentní lehké až středně těžké. PK MPSV byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary i námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, středně těžká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 60% podle kapitoly VI, položky 1c) přílohy vyhlášky a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (*astma bronchiale*) byla dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 70%. Dle komise je žalobce schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem 2.9.2015, dnem vzniku pojištění (*jak stanovilo námitkové řízení*). Platnost posudku byla stanovena do 30.11.2021 vzhledem k věku žalobce, i když neurologické postižení je trvalé, ale může dojít ke stabilizaci astmatu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány pouze PK MPSV, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 19.10.2017), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.3.2018 má soud za prokázané, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce již od 2.9.2015, invalidní pro invaliditu třetího stupně, tj. před dosažením 17 let věku, nikoli pouze pro invaliditu druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2017 i předcházející rozhodnutí ze dne 25.1.2017 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce sice od stejného data ke vzniku invalidity, ale k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 60%, ale o 70%, tudíž se jednalo o invaliditu třetího stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ v řízení o námitkách (*pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 60%, ale odlišné datum vzniku invalidity – viz shora*). Soud však neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo v rozporu se zákonem, neboť bylo vydáno oprávněným správním orgánem po provedení řízení o námitkách podaných žalobcem i v souladu s příslušnými právními předpisy a ani žalobce své výhrady v tomto směru blíže nespecifikoval.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 2.9.2015 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 7.3.2018, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 97/2017-46 ze dne 2.5.2018, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě takového zjištění již na základě posouzení OSSZ Karlovy Vary či v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce, který měl úspěch ve věci, nepožadoval žádné náklady v řízení před soudem, proto žádnému z účastníků nebylo právo na náhradu nákladů přiznáno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).
Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 2. května 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně